

Mattheüs 7: 15-23 HSV

Het zojuist gelezen Bijbelgedeelte staat ingeklemd tussen twee andere gedeelten.

Meteen hierna volgt het overbekende voorbeeld van die man die zijn huis op het zand bouwt, in plaats van op de rots. Daar ga ik een volgende keer bijilstaan.

Vlak voor onze tekst staan de ook al zo bekende woorden over een enge en de wijde poort, en de smalle weg en de brede weg.

Een vorige keer heb ik uitgelegd waarom ik wel een beetje moeite heb met die bekende poster over de brede en de smalle weg. Zo gauw kan de indruk ontstaan dat de brede weg een weg van feesten en beesten is, en de smalle weg een ernstige weg, waar serieus geleefd wordt, maar waar dan aan het eind van de rit een beloning voor je ernst wacht in de hemel. Gezien de context van de hele Bergrede heb ik er op gewezen dat het verschil tussen de smalle weg en de brede weg niet zozeer gaat over het houden aan regels, maar over je hart. Farizeeën waren heel nauwgezet in hun uitleg van de wetten van Mozes. Ze hadden er een zwaar, niet te dragen, juk van gemaakt. Op het eerste gezicht volgens de 'smalle weg', maar ze deden het tot eigen eer. Met al hun vroomheid bevonden zij zich dus op de brede weg. Geen brede weg van feesten en beesten, maar een vrome, brede weg waar zelfs gebeden, gevast, geld weg gegeven wordt (Matt.6), maar het is allemaal uiterlijke vroomheid tot eigen eer en niet tot Gods eer.

En met deze gedachten in het achterhoofd lezen we nu over valse profeten. Jezus omschrijft valse profeten als wolven die in een schapenvacht zich in de kudde begeven. Aan de buitenkant lijkt er geen vuiltje aan de lucht. De buitenkant toont een schaap. Maar de binnenkant is roofgierig, is vals. Op andere plaatsen in de bijbel gebruikt Jezus ook vergelijkbare beelden voor de Farizeeërs. Hij noemt ze blinde wegwijzers, die het Koninkrijk der hemelen toesluiten voor mensen (23:13), die hun bekeerlingen tot een kind der hel maken (23:15). Hij noemt hen witgepleisterde graven, van buiten schoon, van binnen vol doodsbeenderen en onreinheid (23:27). Jezus gebruikt hier heel stevige taal.

Toch denk ik niet dat Jezus alleen de Farizeeërs op het oog heeft. Hun slechte voorbeeld staat ook in de Bijbel om de gemeente te waarschuwen. In het Nieuwe Testament wordt regelmatig gewezen op het gevaar van dwaalleer in de gemeente. Met name de 2^e Timotheüs brief wijst erop dat er mensen in de gemeente kunnen binnendringen met meer liefde voor genot dan voor God (2Tim.3:4). Daarom wordt Timotheüs door Paulus aangespoord om te blijven bij de heilige Schrift, die wijs

kunnen maken tot zaligheid, daaruit moet hij onderrichten, dwalingen weerleggen en de gemeente opvoeden in gerechtigheid (2Tim.4:14). Want er gaat een tijd komen dat de mensen de gezonde leer niet meer verdragen! (2Tim. 4:3).

Natuurlijk, zijn valse profeten in de eerste plaats mensen die valse leringen in de gemeente brengen. Vandaar ook dat het belangrijk is dat de gemeente toetst wat er verkondigd wordt. Dat is een taak van de hele gemeente, niet alleen van de kerkenraad! Is de prediking in de gemeente in overeenstemming met Gods Woord? Wordt de gemeente op Jezus Christus gewezen als Verlosser van zonden en als Heer voor hun leven? Wordt bij de uitleg van de Bijbel recht gedaan aan wat het betreffende gedeelte wil zeggen en wordt er verantwoord gezocht naar wat de Geest ons vandaag als toepassing daarop wil leren?

Maar het lijkt er op dat Jezus niet alleen wil kijken naar de inhoud van de boodschap van de profeten. Hij wil ook kijken naar de uitwerking, de vruchten. Houden de woorden van de predikers de toehoorders op de smalle weg, of leiden ze ervan af. En dat steekt best nauw. Farizeeërs predikten een wettische levensstijl, waardoor Gods beeld van een liefdevolle Vader ernstig wordt aangetast. Deze valkuil is er ook vandaag. Door in de prediking de zondigheid van de mens te zwaar te benadrukken zonder daarbij de liefdevolle vergeving die door Christus beschikbaar is gekomen ruim aan te bieden, drijf je mensen geestelijk in het nauw en kunt hen zelfs de grond indrukken. Maar God wordt echt niet groter als wij onszelf klein maken tot een nietswaardige zondaar.

Maar ook door te verkondigen dat bekering een eenzijdig werk van God is dat je gegeven moet worden en dat het maar afwachten is of het voor jou ook beschikbaar is, doe je geen recht aan Gods gunnende liefde. Je verkondigt dan wel een enge poort, maar je legt er meteen een drempel van verkiezing voor, waar maar niet zo overheen gestapt kan worden. Ook dan breng je mensen geestelijk in het nauw en houd hen weg bij het Evangelie. En dat mag niet! Mensen komen niet aan bekering toe, laat staan aan geestelijke groei. Je blijf je leven lang angstig voor die enge poort staan.

Maar er is ook een tegenpool. Als we niet meer verkondigen dat een mens verlossing van zonden nodig heeft en doen alsof God iedereen – gelovig of ongelovig – in de hemel zal verwelkomen, ook dan is er geen vrucht. Je predikt in feite valse gerustheid zonder de noodzaak van bekering. Jezus leert ons dat er een duidelijk onderscheid is tussen een brede en smalle weg. Er is een wezenlijk verschil tussen

op de rots bouwen en op zand bouwen. Dat onderscheid moet verkondigd worden. Tot heil en zegen voor de mensen, tot eer van God. Want God wil graag mensen brengen op die smalle weg. Op die weg is ieder welkom, maar je komt er niet automatisch. Het aanbod van vergeving loopt via het kruis van Golgotha. De weg van bekering.

Vrucht van de boodschap van de verkondigers zal moeten zijn dat toehoorders wordt voorgehouden dat er dankzij Jezus vergeving is, dat er een aanbod is van eeuwig leven en dat het gevolg van bekering is dat je leven verandert.

Op beide manieren zal er dus geen vrucht van bekering zijn. Bij de één omdat je denkt dat je die stap vanwege je zondigheid niet zomaar kunt maken. Bij de ander omdat je denkt dat die stap niet nodig is, omdat het toch met iedereen wel goed komt.

En het is juist Gods bedoeling dat een veranderd leven als vrucht van goede, Bijbelse verkondiging het leven van gelovigen siert. Want ook voor de vrucht geldt altijd dat het tot eer van God is.

Het slot van onze tekst is huiveringwekkend. Het kan zijn dat de Heer zegt 'ik heb je niet gekend'. Mogelijk omdat je eigen eer gezocht hebt in plaats van Gods eer. Mogelijk omdat je dacht dat bekering onnodig was of omdat bekering niet zomaar voor jou beschikbaar is. Als Jezus ons roept om door de enge poort te gaan dan doet Hij dat omdat dat kan! Laten wij dan ook met elkaar die smalle weg gaan. Dicht bij Gods woord, met een toegewijd hart, in besef van eigen kleinheid en in besef van Gods oneindige liefde voor gewone mensen. Zo zullen we een goede boom zijn, die dankbaar voor de gekregen verlossing goede vruchten voortbrengt, tot eer van God. Laten we daar maar om bidden met elkaar. AMEN